תלמוד בבלי · אחרונים · גליון הש״ס · סדר נשים

גליון הש"ס על נדרים

רבי עקיבא איגר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליון הש"ס על נדרים

רבי עקיבא איגר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליון-השס-על-נדרים/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ב: 5
דף ג: 5
דף ד: 5
דף ד: 5
דף ה: 6
דף ה: 6
דף ו: 6
דף ו: 6
דף ז: 6
דף ז: 6
דף ח: 7
דף ח: 7
דף ט: 7
דף י: 7
דף יא: 7
דף יב: 7
דף יג: 8
דף יג: 8
דף יד: 8
דף יד: 8
דף טו: 8
דף טו: 8
דף יח: 8
דף יח: 8
דף כ: 9
דף כא: 9
דף כב: 9
דף כב: 9
דף כג: 9
דף כד: 9
דף כד: 9
דף כה: 9
דף כה: 10
דף כו: 10
דף כח: 10
דף כט: 10
דף כט: 10
דף ל: 10
דף לא: 10
דף לא: 10
דף לה: 11
דף לה: 11
דף לו: 11
דף מ: 11
דף מ: 11
דף מא: 11
דף מג: 12
דף מד: 12
דף מה: 12
דף מז: 12
דף מז: 12
דף מח: 12
דף מט: 12
דף נ: 13
דף נב: 13
דף נד: 13
דף נח: 13
דף נט: 13
דף ס: 13
דף ס: 13
דף סא: 13
דף סא: 14

דף סב. 14
דף סה. 14
דף סה: 14
דף סו. 14
דף סז. 14
דף סח. 14
דף סט. 14
דף עב. 15
דף עג. 15
דף עג: 15
דף עט. 15
דף פא. 15
דף פג. 15
דף פד: 16
דף פו: 16
דף פז: 16
דף פח. 16
דף פט. 16
דף פט: 16
דף צ. 16
דף צ: 16
דף צא: 16

דף ב:

גמ' כדתנן במה מדליקין. קשה לי אמאי לא הביא מהמוקדם ריש שבת כיצד העני עומד בחוץ:

דף ג:

גמ' כגון דאמר ככר זו אוכל. עיין לקמן דף ח בתוס' ד"ה מושבע וצ"ע דהא נדר בקום ועשה לא משכחת לה דכל נדר הוא שאוסר חפץ עליו ובנדר שלא אוכל ס"ל לכמה פוסקים דהוי יד דכוונתו לאסור המאכל עליו אבל לידור לעשות מעשה לא משכחת לה. וה' יאיר עיני:

בהר"ן ד"ה בל תאחר. הרי הנזירות חל מיד. עיין לקמן דף סג בהר"ן שם:

דף ד.

בהר"ן ד"ה חטאת חלב. אלא במה הצד היקשא עדיפא. וקשה לי הא זהו אינו דרך לימוד דין חדש מכח מה הצד אלא דפשטא דקרא כי דרוש ידרשנו אלו חטאות ואשמות כל חטאת בכלל אלא דהיה מקום לומר מסברא להוציאו מכללא חטאת נדר כיון דקילא. וכיון דמצינו בחלב ושלמים אף דקיל איתנהו בבל תאחר. ממילא מה"ת לצאת מפשטיה דקרא דחטאת נזיר מכלל וא"כ שרש הדין דחטאת נזיר מקרא דכי דרוש ידרשנו וצ"ע:

בהרא"ש ד"ה נזיר טהור אם נשתהה. עיין טורי אבן ר"ה דף ד' ד"ה וצדקות:

דף ד:

גמ' והרי חטאת יולדת דלא אתיא לכפרה. תמוה לי מהיכן פשוט יותר חטאת יולדת מחטאת נזיר וכמו דהיינו אומרים דחטאת נזיר אינו בבל תאחר כיון דלא מתפיס בנדר וקרא דכי ידרשנו לא איירי בכל חטאות אלא בחטאת חלב ה"נ לא היינו מוקמי' לקרא בחטאת יולדת והיינו אומרים באמת דחטאת יולדת ליכא בל תאחר אלא לבתר דדרשה מהיקשא דבחטאת נזיר איכא ב"ת ה"נ בחטאת יולדת וצ"ע:

שם משום דלא אית ליה קיצותא. עיין לקמן דף כ ע"א תד"ה מי שנדר:

שם ועוד אסור אסור למ"ל. עיין בבכורות לא ע"ב תד"ה א"כ:

בהר"ן ד"ה תיתי במה מצינו. משום דידות למלקות. ע' לקמן דף ז' בהר"ן ד"ה מודה היה ר"ע:

בא"ד ואין עונשין מן הדין. עיין מ"ל פ"כ הי"ז מהל' נזירות:

דף ה.

בר"ן ד"ה אלא הכי איתמר כו' כלומר נכסי אסורין לך ומשמע משלך. וכן בפסוק שופטים יז ב הכסף אשר לוקח לך:

דף ה:

גמ' אמאי דחיק שמואל. כעין זה פסחים דף עח ע"ב:
בר"ן ד"ה ר' יהודה כו' נימא דמשום דהכי סבירא לי. עיין גיטין יג ע"א תד"ה והא לא משך:

דף ו.

גמ' אם היה מחויב דבריו קיימין. עי' חולין מא ע"ב תד"ה והא לא:

דף ו:

בר"ן ד"ה מיגו כו'. דהיינו נתינת הגט לידה. ק"ל דלפ"ז מאי פרכינן מכלל דס"ל לר"פ יש יד והיינו דמשמע דמוכיחות מהני כמ"ש הר"ן והא התם דיהיב לה ואיכא נתינת מעשה באמת הוי יד כמו בגט דעיקרו מוכיח:

דף ז.

גמ' יש יד לצדקה. קשה לי הא הר"ן לעיל ד"ה בעי ר"פ כתב הא דמיבעי בקידושין ולא ילפי' במה מצינו מנדרים דדלמא נדרים חמירי דאפי' בדבורא בעלמא חיילא משא"כ בקידושין א"כ מאי מספקא ליה הכא בצדקה הא צדקה דמתפס בדיבור שפיר יש ללמוד מנדרים:
בהר"ן ד"ה ולענין הלכה כו' דיש יד לצדקה. עי' בר"ן פ"ק דקדושין ד' רח ע"ב:
בהר"ן ד"ה מודה היה ר"ע. דידות נמי למלקות עי' לעיל ד' ד ע"ב בר"ן ד"ה תיתי במה מצינו:

דף ז:

גמ' ש"מ תלת. לקמן ד' ח ע"ב. ברכות כז ע"א. פסחים ה ע"א. ק"ל אמאי לא אמר ש"מ ד' דהא ש"מ ג"כ דאם לא נדהו הוא עצמו יהא בנידוי:
בהר"ן ד"ה ואם לא. לא שיהא בנידוי מאיליו. עי' קדושין כח ע"א תד"ה הקורא. ובנדה ד' יג ע"ב תד"ה המקשה:

בהר"ן ד"ה שנאמר. וליכא למימר נמי שהיו מצורעים. עי' בספר שאילת שלום להגאון מהר"י ברלין אות צב:

דף ח.

גמ' עליו להשכים שנאמר. עי' בפרש"י שמות יט טז:
בהר"ן ד"ה והלא מושבע ועומד. שהיא חלה לגבי בל יחל. עי' בלשון הרמב"ן על התורה פ' חוקת שכתב ואפי' בקיום מ"ע אין חלות שאם נשבע לקיים את המצות ולא קיים אינו מתחייב משום שבועה לא קרבן ולא מלקות:

דף ח:

גמ' ש"מ תלת. לעיל דף ז ע"ב ברכות כז ע"א פסחים ה ע"א:
בהר"ן ד"ה בעל מהו שיעשה שליח. עי' גיטין דף מו ע"א אין אדם רוצה שתתבזה אשתו ובחי' הר"ן שם:
ד"ה ש"מ כו' ומוכח בירושלמי. עי' לקמן פא ע"ב בהר"ן:

דף ט.

בהר"ן ד"ה כשהיה נזיר וכו' אי לאו דאמר כנדרי רשעים. כ"כ תוס' ריש נזיר ד"ה האומר הריני:

דף י.

גמ' כולן שיטה אחת. ע' סוטה טו ע"א תד"ה סבר לה:

דף יא.

ר"נ ד"ה דתנן ר' מאיר כו' דבסוטה ועדות לית ליה. נראה לענ"ד דצ"ל דבסוטה לית ליה:
שם ד"ה אלא רבי יהודה. גבי מוציא את אשתו משום נדר. צ"ל משום איילונית:

דף יב:

בהרא"ש ד"ה כגון דאפרשן בו' דקודם שחיטת הזבח ל"ש. עיין נדה דף ו ע"ב תד"ה דאפרשינהו:

דף יג.

בהר"ן ד"ה ולענין הלכה וכו' הא לא"ה בהיתרא קמתפיס. עיין לקמן דף עה ע"א בר"ן ד"ה דאתפיס:
במתני' ר' יהודה מתיר. עיין נזיר דף ט ע"א תד"ה הריני נזיר:

דף יג:

בהר"ן ד"ה באומר יאסר פי וכו' ודכוותה בהש"ס. ע' לקמן דף טז ע"ב בהר"ן ד"ה אמר רבא ובגיטין דף עג ע"ב תד"ה אמר רבה וביבמות דף כה ע"ב תד"ה באומר:

דף יד.

גמ' הא בעם הארץ. ע' לקמן דף כ ע"א:

דף יד:

גמ' הא בעם הארץ. ע' לקמן דף כ ע"א:
שם ד"ה ואלא דאמר קונם וכו' דנדר שוא לא אשכחן. וכ"כ הר"ן לקמן דף כה ע"א. ועיין תוס' גיטין דף לה ע"א ד"ה ונודרת:

דף טו.

גמ' כי לא מזדהיר בתנאה. עיין לקמן דף כה ע"ב בתוס' ד"ה נדרי שגגות:

דף טו:

בהר"ן ד"ה אכל. שלא היה זכור וכו'. ע' לקמן דף כה ע"ב בהר"ן ד"ה נדרי שגגות:
בא"ד דבכורות. צ"ל דככרות:

דף יח.

גמ' אמר רבא אם נשאל. עיין לקמן סט ע"א:

דף יח:

גמ' לספיקא גופיה נמי מעיילי. עיין לקמן דף סא ע"ב:

דף כ:

ר"נ ד"ה דמצייני כו' מצויינים ונבדלים. עי' קדושין עב ע"א ברש"י ד"ה דומים:
בהרא"ש ד"ה ערכתי לו שולחן ששימש עמה שלא כדרכה. עיין יבמות דף לד ע"ב תד"ה ולא כמעשה:

דף כא.

בהר"ן ד"ה גרסי' וכו' אבל מעמידין וכו'. עיין לקמן כג ע"א בהר"ן ד"ה ומי שרי:

דף כב.

גמ' א"ל נפשך הצלת. עי' סוטה דף מא ע"ב תד"ה כל המחניף:
בהר"ן ד"ה ההוא שעתא. לא נתקדש וכו'. עי' סנהדרין דף יא ע"ב רש"י ד"ה על שתים ובמנחות דף פג ע"ב רש"י ד"ה כל הארצות:

דף כב:

גמ' משתבח ליה רבא לר"נ. כעין זה ברכות לח ע"א וש"נ:

דף כג:

גמ' איבעיא להו פליגי רבנן. כעין זה בב"מ דף כד ע"א:

דף כד.

גמ' אי רבי אליעזר בן יעקב זירוזין הוי. קשה לי דלמא מיירי במעמיד דבריו עיין בר"ן לעיל דף כא ע"א וצ"ע:

דף כד:

בהר"ן ד"ה ת"ש וכו' דהוה ידיע להו. כעין זה בר"ן לקמן כז ע"א ד"ה ולר"ה ובשבת דף ט ע"ב בתוספ' ד"ה הא לן וש"נ:

דף כה.

בהר"ן ד"ה אלא. דנדר שוא לא אשכחן. עי' בר"ן לעיל דף יד ע"ב ד"ה ואלא דאמר:
שם ד"ה רמו תליסר אורוותא. אודריתא. כך גי' הר"ש שביעית פ"ה מ"ז ועי' פירושו בערוך והר"ש הביאו בשמו:

דף כה:

מתני' ונודע שלא הכתו. עי' לעיל דף כב ע"ב בהר"ן ד"ה חוץ מקונם:
גמ' תנא כשם שנדרי שגגות. עי' קדושין דף יג ע"א תד"ה כשם:
שם נדר שהותר מקצתו. עי' ירושלמי פ"ה דברכות עלה דמתני' מזכירין גבורות גשמים:
בהר"ן ד"ה נדרי שגגות כו' דכיון דנדרא וכו'. עי' שבועות דף כח ע"א. ולעיל טו ע"ב בר"נ ד"ה אכל:

דף כו:

בהר"ן ד"ה לרבא רישא וכו' דאיכא למימר וכו'. עיין בר"ן ריש סוכה דף רלא וצ"ע:

דף כח.

גמ' בית שמאי אומרים וכו'. עי' לעיל כב ע"ב בר"ן ד"ה אמר רב אסי:

דף כט.

גמ' קדושת דמים פקעה בכדי. עיין ערובין דף לו ע"א רש"י ד"ה היום תהא הקדש וצ"ע:

דף כט:

גמ' וקא מנמנם ר' ירמיה. גיטין יא ע"ב. שבת דף סג ע"ב:

דף ל.

בהר"ן (ד"ה בעמוד הקודם) הכא שאני כלומר וכו'. עי' בהר"ן קידושין דף רלא ע"ב:

דף לא.

מתני' לוקח ביותר. עיין לקמן דף מג ע"א:
בהר"ן ד"ה אמר שמואל והו"ל כשמואל. כשואל. ועיין בהר"ן פ"ק דמסכת ע"ז דף שלג ע"ב וצ"ע:

דף לא:

גמ' בהליכה חייב. עי' בהר"ן פ"ק דמס' ע"ז דף שלג ע"ב:

דף לה.

בהר"ן ד"ה מת וכו' וק' **לדבא דאסר**. ק"ל הא רבא פשט רק מכח הוכחה דאילו ככרי עליך לאפוקי מאי וכדפי' הר"ן לעיל וזהו שייך בככר דסתם הנאת ככר רק לאכילה וכמ"ש הרא"ש אבל הכא בפרה ובקורדום ל"ש הוכחה זו דבא לאפוקי בעוד שהפרה שלו אסור להשאילו ליהנות ממנה אם כן י"ל דרבא מודה בזה דמותר בנותן במתנה וצ"ע:
בהר"ן ד"ה דיקא נמי וכו' שאין בכתיבה שום וכו'. וכיוצא בזה כתובות ב ע"ב:

דף לה:

בהר"ן ד"ה ומלמדו מדרש דמצות וכו'. עיין ר"ה דף כח ע"א ובטורי אבן שם ד"ה ובשופר:
ד"ה איבעיא להו וכו'. ממתני' או מברייתא. עיין לקמן דף ע"ב ע"א בר"ן ד"ה ולענין:
ד"ה משמשות במוך וכו' קטנה שתלד. עיין בסדרי טהרה בחי' למסכת נדה דף נב ע"ב ד"ה ודע דמסקינן:

דף לו.

גמ' שכן אדם מביא על אשתו שוטה כר"י. קשה לי הא מה דאמרינן לעיל גבי יולדת שכן מביא על אשתו כר"י היינו כיון דחיובי קרבן דאשה על בעלה מוקמי לקרא דזאת תורת היולדת לרבות אשתו שוטה וכמ"ש הר"ן שם אבל בחלב דלא כתיב תורת ליכא רבויא ובאמת אין מביא על אשתו שוטה כיון דצריך דעת וצלע"ג:

דף מ.

גמ' לא לסעוד איניש. עיין רש"י שבת דף יב ע"ב ד"ה סועד וצ"ל דגרסי' כאן לא ליסעור:

דף מ:

בהר"ן ד"ה ולענין הלכה וכו' וכדאמר בעלמא וכו'. שבת דף נד ע"א ביצה דף כט ע"א:

דף מא:

בהר"נ ד"ה אלא רפואת כו' דהא תנן וכו'. תמיהני הא שם אין הטעם דמשום מצוה רשאי ליהנות אלא משום דנותן לו את שלו ומונע רק לאחרים ליטלו והוי מבריח ארי ולא מקרי מהנהו וזה שייך באבידה דבהשבתו אינו משביח להאבידה עצמה אלא דמונע

אחרים ליטלו אבל הכא דבהמתו חולה והוא מרפא אותה ומשביח נכסיו ועדיף ממפטם בהמתו ואסור וצ"ע:
בהר"נ ד"ה אבל אומר לו וכו'. דמן חיותיה וכו'. כדלעיל דף לט ע"א:

דף מג:

גמ' כל הנודר. עי' לקמן דף מו ע"ב בר"ן ד"ה ה"ד ועי' בב"ק דף קב ע"ב:

דף מד:

ר"נ ד"ה ופרכינן. משום דהפקר כו'. ויש לעיין ממתני' דפאה רפ"ה:

דף מה.

גמ' ור' יהושע ב"ל אמר. עיין שבת דף יח ע"ב תוד"ה דמפקרא. פסחים דף ד ע"ב תוד"ה דמדאורייתא:

דף מז.

בהר"ן ד"ה בעי רמב"א בסה"ד ומסתברא. צ"ל ומתסרא:
בא"ד והכי מוכח וכו'. שם מסקי' דנשאת סברה וקבלה וצ"ע:

דף מז:

גמ' האומר לאשתו קונם. עי' ב"ק דף קט ע"א תד"ה בע"ח:
שם אמר רבא דלמא לכתחלה. עי' לקמן דף פג ע"א בהר"ן ד"ה דלמא מיין:

דף מח:

גמ' זימנין א"ל וכו'. כעין זה שבת דף ז' ע"ב:

דף מט.

בהר"ן ד"ה ולענין הלכה וכו' דאי תפיס. עיין בתוס' קידושין שם ובדף כו ע"ב ד"ה אלא מאי לדמי:
גמ' שנאמר ויבשלו (את) הפסח. קשה לי אמאי לא מייתי מקרא בתורה בפ' ראה גבי פסח ובשלת ואכלת וי"ל:
שם ותנא דילן סבר בנדרים. לעיל דף ל ע"ב. ולקמן דף נא עב:

דף נ:

גמ' א"ל אם לעוברי רצונו כך. עיין בזה דבר נחמד בתשובת שבות יעקב ח"א סי' קפב:

דף נב.

בהר"ן ד"ה וקשיא להו כו' אלא אחר חילוקן באו"ה. עי' בהר"ן לקמן דף נט ע"ב ד"ה שאני גבי מעשר:

דף נד.

בהר"ן ד"ה אמר אביי מודה וכו' דדלועין לא משתמעי. ע' חולין דף קד ע"א תד"ה הא עוף:

דף נח.

גמ' והלא שביעית אין לה מתירין. קשה לי עדיין יקשה הא יין נסך דאין לו מתירין ואסור במינו במשהו. ומשום חמץ ליכא קושיא כל כך דיש לומר דמה דגם באינו מינו במשהו לא חשיב אבל מיין נסך קשה וצ"ע:

דף נט.

גמ' תרומה מאי מצוה. עי' ב"מ נג ע"א תוס' ד"ה הו"ל וצע"ק:
שם היתר שבהן להיכן הלך. עי' בר"נ ע"ז דף שס"ו ע"א:

דף ס.

גמ' הטבל גידוליו מותרין. קשה לי הא בטבל ל"ש דגדוליו יבטלו דהא טבל בכ"ש והוי כמו נדרים דגדולי גידולין אסורין דאין לו ביטול דהוי דשיל"מ וה"נ טבל וצ"ע:
ברש"י ד"ה ור"ח להבא. כלומר. עיין ר"ה דף טז ע"א רש"י ד"ה להבא:

דף ס:

גמ' אלא מהכא ליכא למשמע מינה. עיין ב"מ דף לד ע"א תד"ה אלא מההיא וצ"ע:

דף סא.

גמ' דר"מ סבר לא מעייל. עיין לעיל דף יח ע"ב:
בהר"ן ד"ה אסור בה. פשיטא דהשנה. ע' רד"ק ירמיה כח יז:

דף סא:

בהר"ן ירושלמי קבע וכו' ולחומרא. עיין בהר"ן לקמן דף סב ע"ב ד"ה מחלוקת:

דף סב.

גמ' אוי לי שנשתמשתי. עיין ב"ק דף נט ע"ב ובמהרש"א ח"א שם:
שם כיון שפרצום נעשו חול. עיין במס' ע"ז דף נב ע"ב:
שם שרו לי תיגראי ברישא. עיין שבועות דף ל ע"א:

דף סה.

בר"ן ד"ה תניא וכו' דיהיב טעמא. עי' לעיל דף ז ע"ב בר"ן ד"ה נדוהו בפניו:

דף סה:

ר"נ ד"ה שמעת מינה כו' ומזון שנים עשר חדש. ומזון שלשים יום וכסות שנים עשר חדש כצ"ל:

דף סו.

בר"ן ד"ה ולענין הלכה כו' ומה לי וכו'. כדאיתא בקדושין דף נד ע"ב:

דף סז.

גמ' מהו דתימא או אביה. עיין יבמות דף יא ע"ב תד"א לאו:

דף סח.

בהר"ן ד"ה ואי אמרת וכו' דבכלל נדר שבועה. עיין לקמן דף פ ע"ב:
בא"ד ליכא קרבן בפחות מכשיעור. ק"ל הא לענין קרבן שיעורו בפרוטה כדין מעילה כדאיתא בשבועות דף כב ע"א ולא תליא כלל בכזית וצ"ע:

דף סט.

בר"ן ד"ה בעי רבה וכו' דאיתקושי איתקוש. עיין בר"ן לקמן דף פו ע"ב ד"ה למימרא:

דף עב.

בהר"ן ד"ה אי רישא כו' דמצי לאפוכי להו כו'. תמוה לי הא א"נ מתני ברישא שמע ושתק וגרשה בו ביום הו"מ לאפוכי בסיפא שמע ושתק וגרשה למחר וכמו דקתני במיתה. וה' יאיר עיני:

דף עג.

גמ' שנאמר והשקה אותה. ע' סוטה דף ח. וברש"י שם ד"ה אותה:

דף עג:

בהר"ן ד"ה ב"ד שאחריהם. אי משום סימפון כו'. תמוה לי הא מבואר בסוגיא דכתובות דלכ"ע טעמא דמשנה אחרונה משום סימפון ופליגי רק בטעמא דמשנה ראשונה אי משום סימפון או משום שמא תשקה:

דף עט.

גמ' קיים בלבו קיים. עיין לקמן דף פו ע"ב בהר"ן ד"ה למימרא:
בהר"ן ד"ה הפר כו' ומינה דכל שקיים בלבו. ק"ל הא קיי"ל דאף דדברים שבלב לא הוו דברים מ"מ היכא דמוכח וגלוי לכל הוי דברים כההיא דמברחת וכדומה כההיא דמברחת וכדומה א"כ מה ראיה דבשתק כל יום השמיעה דאנו דנין דמוכח שהוא רוצה בקיומו של נדר וגלוי לנו כוונתו מש"ה הוי קיום אבל בקיים בלבו שאינו גלוי לכל הוי ככל דברים שבלב דלא מהני וצע"ג:
בהר"ן ד"ה נשאלין. באותו יום שמיעה. וכ"כ תוס' כתובות דף עא ע"ב ד"ה אבל הכא:

דף פא.

בהר"ן ד"ה ערבוביתא. כשאינו מסרק. עיין רבינו יונה פ"ב דברכות דף יא ע"ב ד"ה מתניתין רחץ וצע"ק:

דף פג.

בהר"ן ד"ה דלמא וכו' לאו דוקא. וכן לעיל דף מז ע"ב אמר רבא דלמא לכתחלה ועיין חדושי רשב"א חולין דף לג ע"ב ד"ה דלמא ובתשובת רשב"א סימן תש"ו:

דף פד:

בהר"ן ד"ה רבא אמר וכו' וה"פ. עיין יבמות דף ק ע"א תד"ה מ"ע:

דף פו:

בר"ן ד"ה למימרא אמרינן לעיל חומר וכו'. דף עט ע"א:
בא"ד דכי היכי דפשיטא לעיל. דף עג ע"א:

דף פז:

בהר"ן ד"ה אבל חכמים אומרים. אלמא וכו'. עיין בר"ן לעיל דף פב ע"ב ד"ה ור"א אר"י:

דף פח.

בהר"ן ד"ה הנודר וכו' בדקמצה מעיסתה. ועיין בתוס' שם:

דף פט.

גמ' ורעק"א אומר יפר. עיין לעיל דף פ ע"א בהר"ן ד"ה ור' יוסי:

דף פט:

בהר"ן ד"ה קונם. אע"פ שלא חל הנדר. עיין בר"ן לעיל דף פ ע"א:

דף צ.

גמ' מאן חכים. כעין זה חולין דף קיב ע"א:

דף צ:

גמ' רב ששת אומר אוכלת. עיין סוטה דף ו תד"ה האומרת:
בהר"ן ד"ה השמים ביני לבינך וכו' ואינו ראוי להוליד. עיין נדה דף מג ע"א תד"ה בראויה להזריע:

דף צא:

גמ' דטעמינון חויא. ע' שבת ד' קי ע"א בתד"ה וליתי: